

Nr 679

Av herr Eriksson i Bäckmora m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 162, med förslag till förordning om allmän varuskatt, m. m.

Den i proposition nr 162 föreslagna allmänna varubeskattningen måste enligt vår mening avvisas. Med det hårda skattetryck som för närvarande råder i vårt land måste den kraftiga skattehöjning, som regeringens förslag innebär, medföra en alltför hård skattebelastning för såväl näringslivet som stora grupper av enskilda skattebetalare.

I partimotion från centerpartiet föreslås att nuvarande problem i fråga om budgetbristen skall lösas i första hand genom besparingar i den statliga verksamheten och i andra hand genom andra inkomstförstärkningar än en allmän varuskatt. För den händelse att avslagsyrkandet på den föreslagna förordningen om allmän varuskatt icke skulle vinna riksdagens bifall, vill vi dock fästa uppmärksamheten på ett område där varuskatten kommer att direkt motverka statsmakternas strävanden i andra hänseenden. Så blir nämligen fallet inom fiskerinäringen.

Denna näring erhåller årligen statsmakternas stöd bl. a. genom förmånliga lån från fiskerilånefonden. Från denna fond kan fiskarna, genom förmedling av hushållningssällskap eller landsting, erhålla låneunderstöd för anskaffande av bl. a. fiskebåtar, motorer eller annan maskinell utrustning för sådana båtar. Vid vårriksdagen fastställdes den ordinarie utlåningsverksamheten från fiskerilånefonden till 3,8 milj. kronor, och dessutom tillfördes fonden genom tilläggsanslag ytterligare 5 milj. kronor, vilket motiverades med sysselsättningssvårigheterna vid de mindre och medelstora varven.

Om regeringens förslag till allmän omsättningsskatt bifalles tvingas fiskarna att erlägga en 4-procentig omsättningsskatt vid inköp eller reparation av fiskebåtar som understiger en nettodräktighet av 20 registerton. Därmed skulle man ju i hög grad motverka det beslut som riksdagen i våras fattade för att stödja fiskarna vid anskaffning av fiskebåtar. Åtgärden att skattebelägga de mindre fiskebåtarna är så mycket mer anmärkningsvärd som passagerar- och lastfartyg med en nettodräktighet av 20 registerton eller däröver undantagits från varuskatt. Därigenom kommer visserligen också en del större fiskebåtar att undantagas från beskatt-

ningen, men vi kan för vår del inte finna något motiv för att de fiskare, som har mindre båtar och som regel också mindre inkomster, skall hårdare skattebeläggas än de yrkesbröder som har större båtar och som regel också större inkomster. Vi vill därför föreslå, att om propositionen nr 162 mot vår önskan skulle bifallas, skall även alla inregistrerade båtar som är avsedda för yrkesmässigt fiske undantagas från allmän varubeskattning.

För att kunna hävda sig i den hårdare internationella konkurrensen har de svenska fiskarna alltmer tvingats att rationalisera sitt yrke, vilket ställt stora krav på ökade kapitalinsatser för i första hand utökning och modernisering av fiskeflottan. Fiskets lönsamhet är emellertid f. n. låg i jämförelse med andra näringsgrenars, vilket bl. a. resulterar i att allt fler och fler överger sitt forna yrke och övergår till annat förvärvsarbete. En annan tendens som gör sig tydligt märkbar är minskningen av antalet nybeställda fiskefartyg, vilket i sin tur har medfört minskad arbetstillgång för våra småbåtsvarv. Under dessa omständigheter finner vi det vara mycket omotiverat att vissa fiskebåtar skall beläggas med omsättningsskatt och därmed komma i sämre ställning än passagerar- och lastfartyg.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen, därest proposition nr 162 icke skulle avslås, måtte besluta, att i 10 § förordningen om allmän varuskatt skall anges, att icke endast fartyg med en netto-dräktighet av minst 20 registerton skall undantagas från allmän varuskatt utan också inregistrerade båtar, som är avsedda för yrkesmässigt fiske, samt

att vederbörande utskott mått utarbeta förslag till erforderlig lagtext.

Stockholm den 5 november 1959

John Eriksson

Erik Grebäck

Emil Elmwall

i Bäckmora